

JAARVERSLAG

2020

OVER NORMAAL EN NIET NORMAAL MEER EN HET NIEUWE NORMAAL

Het Wallengebied, normaal en het niet meer normaal tijdens corona

Van de voorzitter

Beste lezers en lezeressen,

We kijken terug op een wat we een 'raar jaar' zijn gaan noemen.

We hadden de onderzoeksadviezen van 2019 in beleid omgezet: zichtbaarder worden in de stad. Daarmee gingen we dan ook verder en waren we present in veel inloophuizen. We profileerden ons met korte Pop-up vieringen en raakten in gesprek met de bezoekers over hun leven.

Ook in de woonvoorzieningen waren we aanwezig en maakten we aan de begeleiders ons werk en onze ideeën kenbaar en zo ontstond een steeds nauwere samenwerking en daarmee ook een grotere wederzijdse waardering. Naast de levensvragen en zingeving hoorden stervensbegeleiding en uitvaart daarbij.

Maar het coronavirus infecteerde vanaf maart de vele voornemens, meestal tijdelijk, maar ook definitiever. Zo konden de bedevaart Lourdes en de viering van ons 30 jarig bestaan geen doorgang vinden. Voor Lourdes werd een alternatief gevonden in Heiloo.

Maar sprekende over zichtbaarheid: het coronavirus zorgde er wel voor dat tijdens de lockdown onze mensen achterbleven op de straten en in de parken en zichtbaar werden voor ons en andere zorgverleners. Zo konden we hen vinden en voorzien van broodjes en warme koffie en een goed gesprek. Met onze acties haalden we de pers. We kregen een herkenbaar gezicht in Amsterdam Zuidoost.

De gefaseerde implementatie van ons communicatieplan, de nieuwe website in het bijzonder, hielp ons in het bereiken van iedereen met de noodzakelijke informatie.

We hopen dat de tijdelijk gesloten deuren open zullen gaan en we weer acte de présence kunnen geven aan de inloophuizen en dagbestedingsprojecten en u te ontmoeten op onze viering van 30+1 jaar DPA.

Namens het bestuur en pastores danken we u hartelijk voor de betrokkenheid op ons werk, in welke zin dan ook, met een hartelijke groet,

Mr.Drs. Christ'l Dullaert, voorzitter

1. Inleiding

Het uitgangspunt van het Drugspastoraat in Amsterdam (DPA) bleef dat elke mens, ook de druggebruiker, beeld van God is en zoals ieder mens geroepen wordt om meer naar de volheid van dat beeld toe te groeien.

Dit uitgangspunt werd in de dagelijkse praktijk in drie waarden uitgewerkt: betrouwbare presentie, menselijke waardigheid en heilzame ontmoeting. Het Drugspastoraat wilde ook dit jaar weer een plek bieden waar Gods liefde en trouw zichtbaar is in de Amsterdamse samenleving.

Dat gebeurde met medewerking van vrijwilligers, voor en met verschillende partners en deelnemers. Dat kon dankzij financiële steun van fondsen, diaconieën en individuele gevers.

Een onderzoeksteam hielp in 2019 o.a. met de vraag over hoe wij beter zichtbaar en vindbaar konden worden voor onze doelgroep. Het kwam tot de conclusie dat we zoveel mogelijk plekken moesten bezoeken waar onze mensen te vinden zijn: erop uit trekken dus. En dat deden we, totdat een pandemie, het coronavirus, het jaarplan weliswaar frustreerde, maar ons werk niet geheel lamlegde. We handelden naar bevind van zaken: we namen de beperkingen serieus en grepen mogelijkheden aan.

Hoe we dat deden schetsen we in hoofdstuk

2: wat we konden doen tot de coronatijd (Normaal)

3: wat we deden toen het coronavirus het land deels platlegde (Nieuw)

4: wat we blijven doen (Nieuwe Normaal)

5: hoe we samenwerkten met andere partners en instanties

Tenslotte verwoorden we

6: een tweede onderzoek naar de mogelijkheden van DPA

7: de cijfers

2. WAT WE KONDEN DOEN TOT DE CORONATIJD (NORMAAL)

We vervolgden de weg, ingeslagen in 2019.

2.1. We kwamen in veel **inloophuizen** We bezochten wekelijks de inloophuizen: Blaka Watra, de Princehof, de Spreekbuis en de Rotonde in Zuidoost. We spraken er met mensen die er op dat moment waren. Het werden op den duur bekende gezichten en wij voor hen en dat schiep vertrouwen, een basisvoorwaarde voor een diepere en heilzame ontmoeting. Na deze eerste kennismakingsfase, ingezet in het laatste kwartaal van 2019, konden we met enige regelmaat, en in de Rotonde wekelijks, Pop-up-vieringen¹ houden.

2.2. Het wijkcentrum aan de Moddermolenstraat is tevens een inloophuis van de **Volksbond/Streetcornerwork**, met een dagbestedingsproject voor mensen die thuis wonen en verslaafd zijn of waren. We bezochten het vrijwel iedere woensdagochtend. Voordat de activiteit begon (meestal vuil prikken in de stad) startten wij met een verhaal, al dan niet uit de bijbel, en hielden we een kort gesprek. Daarna kreeg iedereen de gelegenheid te vertellen hoe hij of zij er bij zat. We liepen met ze mee de stad in en bespraken hun wel en wee.

2.3. **De Sociale opvanghuizen** (RIBW's: Regionale Instelling voor Begeleid Wonen) van HVO-Querido en de Volksbond/Streetcornerwork

- Ook dit jaar waren alle pastores veelal wekelijks aanwezig bij de bewoners van HVO-Querido in 3 vestigingen aan de Poeldijkstraat (de Veste, de Rijswijk, Passantenverblijf), de Aak in Osdorp en 2 in Zuidoost (Anton de Komplein en de Venser). We merkten dat de samenwerking met de begeleiders steeds beter verliep, waardoor we complementair konden werken. Door inhoudelijk te laten zien wat we deden en waarom werd de afstand kleiner en werd geestelijke verzorging vanuit de kerken als minder bedreigend ervaren. De begeleiders zijn immers ook vaak representant van de geseculariseerde samenleving, waar voor geloof en kerk minder plaats is.

- Van de Volksbond/Streetcornerwork 1 in Noord (Scheurleerpad) en 1 in Osdorp (Jan Rebel). In Noord bleef de aanwezigheid in het huis beperkt tot het bezoeken van enkele mensen in hun kamer op verzoek van de begeleiding en waren we aanwezig bij hun dagbestedingsproject, waar zo'n 8 bewoners aan deel namen. In Osdorp namen we deel aan de activiteiten van de dagbesteding, waar we contact hadden met gemiddeld 8 deelnemers. Eens in de maand was er onder onze leiding een groepsgesprekje over levensthema's als: hoe zijn we naasten van elkaar, waar word je als mens beter van, helpt geloven?

¹ Een moderne naam voor een viering die spontaan begint met het aansteken van een kaars, het uitrollen van een kleedje, een bijbel of een herkenbaar religieus voorwerp; een gespreksthema wordt aangekaart, een verhaal daarbij, iemand zingt een lied, een foto en een gesprekje en gebed. Je kunt aanhaken of afzijdig blijven.

2.4. Het inlooppreekuur

Onze herbergfunctie van de Schakel stond wat haaks op de aanbevelingen van het onderzoeksrapport. We wilden er vind- en ontmoetingsplek worden voor onze mensen. Maar ze kwamen maar mondjesmaat. Het groepje vaste bezoekers telde niet meer dan 10 personen, die met enige regelmaat kwamen. Voordeel van deze plek was wel dat we er mensen apart konden uitnodigen voor een gesprek, dat we anders bij hen thuis moesten doen. Dat scheelde aanzienlijke reistijd. De corona-uitbraak zou een beslissing forceren. We konden er naast de pastor en vrijwilliger maar één of twee bezoekers toelaten vanwege de 1,5 meter-afstand. We zegden medio 2020 de huur op.

2.5. Begrafenissen

De mensen die we het afgelopen jaar begroeven kwamen vooral uit de huizen van HVO-Querido. Op gunstige uitzonderingen na werden we geconfronteerd met de eenzame positie waarin deze mensen leven; verklaarbaar ook, maar toch schrijnend. Mochten familie en oude relaties nog bereikt worden dan hoorden we ook van het verdriet in het verleden, waardoor de banden waren verbroken. Ze werden eigenlijk bijgepraat door ons en de begeleiders en waren tevreden hoe de overledene uiteindelijk zijn leven leidde en wat hij of zij betekende voor zijn directe omgeving. In een enkel geval liet de familie bij de uitvaart verstek gaan.

Een bijzonder afscheid was dat van Cees, onze vrijwilliger in de crypte. Hij was in heel Amsterdam bekend, maar vooral op het Waterlooplein. Hij deed in oud ijzer. Hij werd vaak Cees Ijzer genoemd, of vanwege zijn grote baard Cees Plop. De belangstelling bij zijn afscheid was enorm, maar moest worden ingeperkt vanwege Corona. Cees was een geziene figuur, ook bij ons. Hij verzorgde de boodschappen voor de kerkdiensten en heeft ons nooit laten zitten, vele jaren lang.

We hadden ook dit jaar nauw contact met de gemeente, als het om gemeente-begrafenissen ging. Zelden zijn onze bezoekers verzekerd, en laten ze geen geld na waarmee een uitvaart bekostigd kan worden. De gemeente neemt dan de kosten onder bepaalde voorwaarden over. Meestal in samenwerking met Uitvaartcentrum Zuid gaven we uitvoering en inhoud aan 10 begrafenissen, waarvan 8 in het graf van het drugspastoraat.

We kochten graven bij om zeker te zijn van plaats in de toekomst. We lieten de glasplaat met namen weer updaten.

De nabestaanden uit de nabije omgeving en de familie- en vriendenkring waren altijd blij met ons. Ze hebben nu een plek waar ze naar toe kunnen om hun geliefden te herdenken. Ze gingen niet anoniem in een onbekend graf en er was een waardig afscheid. Met een lach en een traan.

Het gebeurde ook dit jaar weer dat er een blikje bier werd uitgegoten over de kist of een jointje in de kist werd gelegd....”voor onderweg of daarginds...”.

Een familie van een overledene meldde zich aan als vrijwilligers om de graven van het Drugspastoraat te onderhouden. Daar zijn we hen dankbaar voor!

2.6. De zondagsvieringen in de crypte

Tot in maart liep alles zoals gewoonlijk. De toeloop was al een tijdje groter. Naast de vaste kern kwamen nu ook mensen die met ons naar Lourdes waren gegaan. We zaten zelden met minder dan 10 bezoekers rond de tafel.

Matthew

We kregen enthousiaste nieuwe muzikanten, maar alleen Matthew bleef trouw komen. Naast onze vertrouwde Laspamer Ojeah, gitarist, natuurlijk.

Matthew speelt tot op heden bijna iedere zondag een eigen geschreven lied in het Engels bij het thema van de zondag.

Pastor Luc Tanja moest het laatste kwartaal vanwege een te volle agenda even afhaken als voorganger. Hij sluit vast

weer een keer aan in voor hem rustiger tijden. Vanaf maart tot en met de eerste Pinksterdag moesten we de deuren sluiten. 1 juni, 2e Pinksterdag, gingen we weer open en vierden we Pasen, Hemelvaart en Pinksteren in één viering. Met sms-jes trokken we nieuwe bezoekers, die voor een deel bleven.

We stuurden trouw onze verjaardagskaarten. Zolang dat kon deden we dat natuurlijk vanuit de crypte met een geschreven groet van alle aanwezigen. In coronatijd gebeurde dat centraal door pastor Anne-Karien vanuit haar huis.

2.6. De vrouwenavonden

Tweewekelijks verzorgden we samen met het Leger des Heils en het Straatpastoraat de vrouwenavonden. Om de beurt bereidden we een thema of een activiteit voor. Het is een soort huiskamer voor ongeveer 40 vrouwen, die even uit de dagelijkse sfeer bij elkaar op verhaal kunnen komen. Daar is echt behoefte aan. Deze vorm kon vanwege corona maar tot half maart doorgaan. Na de eerste coronagolf werden de avonden wekelijkse inloopmiddagen.

2.7. Grada in de Princehof

Ook haar zo geliefde aanwezigheid in de inloop van de Princehof kon maar tot medio maart. Hopelijk kan het in 2021 weer gewoon doorgaan. De bezoekers stuurden haar een bloemetje en een kaart om te laten zien hoe zij gewaardeerd wordt!

3. ACTIVITEITEN IN DE CORONATIJD

3.1. De negatieve (tijdelijke) gevolgen van het beleid rond het corona-virus

Hoewel het Coronavirus geen afbreuk deed aan onze pastorale uitgangspunten (zoals in de inleiding beschreven) deed het dat wel op punten van presentie in de uitvoering.

Vanaf de eerste 'intelligente lockdown' medio maart werden op verzoek van de gemeente Amsterdam **de inloophuizen** bestemd voor de daklozen en verloren zij daarmee de huiskamerfunctie voor de (ex)verslaafde bezoekers met een eigen woning. Immers: de 1,5 meter afstand regel beperkte het aantal welkome gasten drastisch. Met een financiële extra subsidie van de gemeente werden de bezoektijden verruimd en werden slaapplekken ingericht. Deze regelingen werden telkens verlengd en tot het einde van het jaar was het voor ons bijna niet mogelijk een bezoek te brengen. Wij zouden dan een plaats innemen van een dakloze. Dat mochten en wilden we niet.

Een tussenoplossing werd gevonden in het ons als vrijwilliger inzetten in de inloophuizen Makom en de Princehof, beide van de Regenboog. Met deze huizen hadden we een langere geschiedenis. We zouden terugkeren naar Makom voor ons spreekuur en de Princehof was altijd al een uitvalsbasis/thuishaven vanwege ons kantoor daar.

De **dagactiviteiten van de Volksbond/Streetcornerwork aan de Jan Rebelstraat** waren vanaf medio maart tot de zomermaanden niet toegankelijk. Daarna tot begin december konden we weer onze diensten aanbieden. De Moddermolen bleef tot het einde van het jaar gesloten.

Van maart tot medio mei konden we geen bezoeken brengen aan de **woonvoorzieningen**. We lieten er posters ophangen met daarop manieren dat de bewoners ons konden bereiken. Daar werd weinig gebruik van gemaakt.

De **Lourdesbedevaart** werd in mei afgeblazen. Lourdes ging op slot voor alle bedevaartorganisaties.

De viering van ons **30-jarig bestaan** was niet meer planbaar. We besloten in 2021 ons 30+1-jarig jubileum te vieren, zodra de corona het weer toelaat.

3.2. Nieuwe activiteiten in coronatijd

3.2.1. Posters

Met een poster lieten we de bewoners van de huizen van HVO-Querido weten hoe ze ons konden bereiken in Coronatijd. Pastor Zwanine probeerde enkele keren op het grasveld van de Poeldijkstraat wat contacten te maken. Dat lukte met wisselend succes. Het was fijn om te horen dat er geen coronadoden waren te betreuren in de huizen waar wij komen.

< deze poster hingen we aan het raam naast de kerkdeur.

We wilden graag onze mensen bedienen met lifestream-diensten via het internet. Maar de meeste vaste bezoekers hebben een prepaid telefoon zonder internet.

Het nauwelijks kunnen inzetten van andere Sociale Media bracht ons tot het besluit om de beschikbaar gekomen tijd deels te gebruiken om het door ons gemaakte communicatieplan met prioriteit te implementeren.

3.2.2. Het implementeren van ons communicatieplan

320. Een nieuwe website

We werden gaande het ontwerpen van de site door de bouwers steeds blijer van onze nieuwe site. Bijdetijds, kleurrijk en overzichtelijk, met een agenda en een bewerkingsprogramma dat aanpassingen en aanvullingen erg makkelijk maakt.

Vanaf eind september (het moment dat we Google Analytics installeerden) werd 334 keer onze site bezocht, hetgeen aanzienlijk meer bleek te zijn dan afgelopen jaren op de oude site. Er was vooral aandacht voor de achtergrondinformatie, onze activiteiten en agenda.

b. Ons **adres**bestand: 325 contacten geüpdatet en bereikbaar

We hadden ruim 400 contacten in ons adresbestand, waarvan we niet zeker wisten of de gegevens nog correct waren, maar ook of de mensen zich überhaupt nog verbonden voelden met ons. Het actualiseren van de adreslijst werd in coronatijd een prioriteit en een kans.

Foto Trouw Maartje Geels

We stelden een brief op en wilden die zoveel mogelijk thuis afgeven. Zo had je meteen contact. Een welkome ontmoeting tijdens corona, dachten we. Maar dat ging maar even goed. Veel mensen deden niet open of bleken verhuisd. Post.nl nam het na enkele dagen over. We kregen tientallen antwoorden terug met de wens in contact te willen blijven. Zo kregen we emailadressen, 06-nummers. Maar ook overlijdensmeldingen of verhuisberichten zonder nieuw adres. Zo kwam onze gemeenschap beter in beeld. Slechts weinigen wilden liever geen contact meer.

Dagblad Trouw trok de eerste dagen mee en schreef:

“Een grote groep kwetsbare mensen zit gedwongen thuis nu het openbare leven stil ligt. Ze zijn op zichzelf aangewezen. Op pad met pastor Zwanine Siedenburg, die op de fiets bij hen langsgaat. De meeste mensen komen hun huis niet uit, maar Zwanine Siedenburg maakt deze dagen heel wat kilometers. Op de fiets gaat ze langs deuren in Amsterdam Zuidoost. Ze belt aan bij kwetsbare mensen, van wie ze weet dat ze het nog wel eens lastig kunnen hebben in deze tijden van sociale isolatie. Ze maakt bij de voordeur een praatje en geeft hun een brief, met de oproep om te bellen wanneer ze iets nodig hebben. De mensen die opendoen zijn opgelucht dat ze even met iemand kunnen praten: “Oh, het Drugspastoraat, wat leuk!” Een vrouw schreeuwt in plat Amsterdams vanaf haar balkon: “Ik kan nu niet opendoen, ik ben in quarantaine!” In dat geval gaat de brief in de brievenbus.”

c. Nieuwsbrieven, blogs, artikelen, telefoontjes

We schreven 3 nieuwsbrieven aan alle bekende emailadressen, ook aan de fondsen. Op de website kwamen alle persuitingen/artikelen over DPA, er werden blogs geschreven, op de agenda stonden activiteiten. We belden veel met de mensen die we nu niet konden ontmoeten.

d. Sms-service

In coronatijd werd het verplicht om te registreren wie er naar de kerk kwam en het aantal te reguleren. Dankzij het feit dat we nu de 06-nummers van veel bezoekers hadden konden we hen nu gericht uitnodigen. Dat werkte prima en dit leverde onder andere nieuwe kerkgangers op, die later ook bleven komen.

3.2.3. En van de rijdende trein sprong het drugspastoraat op de fiets en later op de **bakfiets** **Honderden broodjes, krentenbollen en sloten koffie en thee...**

We werkten samen met het Straatpastoraat. We smeerden broodjes, die pastor Hanna Wapenaar rondbracht in haar bakfiets. Honderden broodjes met een klein peloton aan vrijwilligers van beide organisaties. De keuken van de crypte werd de centrale verdeelplaats. Het afzetgebied waren alle parken in en rond het centrum, waar onze doelgroep vanwege de intellectuele lockdown, zoals dat ging heten in coronatijd, vanzelf op straat overbleef en dus ook goed zichtbaar werd voor ons.

We ontplooiden extra activiteiten...

....Op weg naar pasen:

paasmaaltijden voor de inloop....paastasjes....paasboekjes...

Pratende over Pasen kwamen we tot de conclusie dat onze mensen meer gebaat waren bij een leuk paasboekje dan een videoboodschap omdat zij daar hoogstwaarschijnlijk niet de middelen hebben om ernaar te kijken. Er waren al genoeg collega-pastores die dit deden. We gooiden het over een andere boeg. Voedsel bleek altijd al een sterk middel om mensen aan ons te binden.

Wij besloten om een tasje te maken met lekkere Paasdingen en daar ook een boekje bij stoppen.

<Het paasboekje

Op eerste Paasdag deelden we de tasjes uit op de nachtopvang. Ze werden met veel enthousiasme ontvangen. Hetzelfde ervoeren we bij de Princehof. Ook daar werden wij hartelijk ontvangen.

Tweede paasdag hadden we er een simpele viering: we staken een paaskaars en lazen het paasverhaal. We serveerden er een maaltijd.

<Jette kookte een maaltijd

Nu met de eigen bakfiets:

Dit schreef AT5 n.a.v. de documentaire die ze uitzonden over ons werk tijdens het begin van de coronatijd:

deze bakfiets werd ons desgevraagd geschonken uit het corona-noodfonds van het DAK

[Netwerk DAK bundelt 150 inloophuizen, buurtpastoraat en straatpastoraat door heel Nederland die open staan voor ieder die een gesprek wil, een vraag heeft, eenzaam is of juist iets wil doen met anderen.

DPA is lid van dit netwerk]

“Door de corona-maatregelen is het steeds moeilijker voor Drugspastoraat Amsterdam om de mensen die van steun afhankelijk zijn te bereiken. Pastor Zwanine Siedenburger besloot niet werkloos toe te kijken. Iedere dag springt zij op de fiets om broodjes, koffie én een goed gesprek te bezorgen bij de kwetsbare dak- en thuislozen die het pastoraat gewoonlijk bezoeken. (...) Om ‘haar mensen’ toch niet uit het oog te verliezen, trekt ze er daarom iedere ochtend op de fiets op uit. Gewapend met zelf belegde broodjes, koffie, shag en een luisterend oor trekt ze de hele stad door: ‘Dat vinden zij echt geweldig.’

‘De broodjes zijn een ingang om een gesprekje te beginnen. Ik vraag dan hoe het gaat en hoe de mensen zich voelen’. Met dit soort gesprekjes wil de pastor voorkomen dat bijvoorbeeld mensen met drugsproblemen uit beeld raken. ‘Daar maak ik mij wel zorgen over. Ook omdat zij een minder groot sociaal netwerk hebben dan jij en ik. Zij staan er vaak alleen voor.’

Een beetje aandacht kan al veel helpen, stelt ze (...)

‘Ik wil graag contact blijven maken met kwetsbare mensen die soms met de nek worden aangekeken’

In die gesprekken heeft ze het ook over het geloof, maar ze dikt het niet aan: ‘Mijn insteek is niet om het te religieus te maken. Het gaat mij er om dat wij verbinding houden met deze mensen die in de maatschappij soms met de nek worden aangekeken.’

Haar aanpak lijkt te werken. Een man in het Oosterpark is blij de pastor te zien en neemt graag een broodje aan: ‘Mijn dag kan niet meer stuk.’ Dat hij geen zin heeft in een religieus gesprek maakt hij met wat humor duidelijk: ‘Ik heb wel een kruis om mijn nek, maar dat is voor de show. En de dames komen altijd op mijn kruis af.’”

Deze activiteit werd na Pinksteren doorgeschoven naar Zuidoost en het Straatpastoraat zorgde voor continuïteit in het centrum. Als het gaat over mensen aan je binden, dan bleek dit een dankbare en mooie formule. Prachtige ontmoetingen en gesprekken kwamen tot stand. Ook dagblad Trouw maakte een verslag van deze activiteiten. (De genoemde persberichten zijn nog te lezen op onze website.)

In de aanloop naar Koningsdag schreef de pastor in haar dagboek: (integraal op de website te vinden)

“Van een vriend van mij die eigenaar is van “Van Roselen Fine Chocolate” kreeg ik een doos chocolaatjes aangeboden. Toen ik ze ging halen bleken dat er 4000 te zijn.

Met zeven vrijwilligers, waaronder onze bestuursvoorzitter en haar man, hebben wij van 10.00 uur ’s morgens tot 13.00 uur staan inpakken en plakken met als resultaat vier dik gevulde manden. Het was ondanks de sociale afstand van 1,5 meter toch gezellig.”

In de nachtopvang vonden de zakjes op 27 april gretige aftrek.

4. HET NIEUWE NORMAAL

In dit hoofdstuk beschrijven we de activiteiten die we begonnen of aanpasten 'dankzij' het coronavirus en die we ook zo willen voortzetten in de toekomst vanwege de mooie resultaten:

4.1. Remembrance Day op 17 juli, nieuwe stijl

WAAROVER NIET GESPROKEN WORDT

Met dit thema hielden we samen met de MDHG traditiegetrouw de jaarlijkse Drug Users Remembrance Day, zoals deze dag internationaal heet en gehouden wordt rond deze datum. We nodigden breder uit dan gewoonlijk en dat bracht meer mensen op de been. Vanwege de corona moesten we ons zelfs inhouden om niet boven de 50 bezoekers te komen.

Hoofdspreker was emeritus Ds. Visser, bekend geworden door zijn activiteiten in de Rotterdamse Pauluskerk. Naast hem ook andere sprekers en een lied van ónze' Matthew.

Rond drugsgebruik kan veel niet gezegd worden, omdat het vaak gaat over traumatische ervaringen in het verleden waar je niet zomaar de boer op gaat, waar je je voor schaamt of dat je hebt weggestopt omdat het te veel pijn doet. Ook is het gebruik niet iets om trots op te zijn. Je vervreemdt van je naaste omgeving.

Ook andersom speelt hetzelfde: je naasten mijden je als de 'ziekte'.

Machteloosheid, schaamte, schuld, criminaliteit: het zijn elementen die borg staan voor anonimiteit en eenzaamheid, voor pijn en verdriet. Naast bijdragen van Martin en Eduard werd een gedicht voorgelezen.

De poster, ontworpen door Mara Fabris>

Vanwege corona zou onze eigen kerkzaal maar 15 mensen kunnen ontvangen. We weken uit naar de Mozes- en Aäronkerk. Qua ruimte en sfeer was dat een goede keuze en daarom zullen we ook volgend jaar hierheen gaan; dan hopelijk met een nazit met broodjes en koffie, zoals we plachten te doen.

4.2. Vijf dag-bedevoarten naar Heiloo, waar 30 bezoekers van DPA aan deelnamen

**BEDEVAART
IN 5 SPIRITUELE
BEDRIJVEN:**
Zuster Esperanza
De kruisweg
De viering
Water putten
En het wonder van
Heiloo

In plaats van de jaarlijkse bedevaart naar Lourdes maakten we contact met het Heiligdom van Heiloo met de vraag of zij mogelijkheden zagen voor het houden van dag-bedevoarten vanuit Amsterdam. Al gauw hadden we een mooi programma:

Ontvangst met koffie, een gesprek met zuster Esperanza over wat het geloof ons brengt; het lopen van de kruisweg, afgesloten met een viering in de buitenkapel, de lunch, uitleg van Heiloo over het beeldje en het putje, water putten en een afsluitende maaltijd.

De laatste bedevaart sloot Mgr. J. Hendriks, bisschop van Haarlem-Amsterdam, aan bij het geloofsgesprek. Dat werd zeer op prijs gesteld.

De bedevaarten bevielen zo goed, dat we ze zeker ook in 2021 weer gaan maken. (reacties van de bisschop en onze chauffeur Henk staan op onze website).

4.3. Vaste voet aan de grond in AMSTERDAM ZUIDOOST

In dit stadsdeel wisten de pastores Zwanine en Anne-Karien een mooie plek te veroveren. Na een eerste verkenning in het inloophuis "de Rotonde", werden we daar een bekende 'partij'.

Pastor Anne-Karien zal daar, maar ook op andere plekken in de wijk, het vaste gezicht blijven op alle dinsdagen. Een kringgesprek en viering staan er dan op de vaste agenda.

In coronatijd werd het even anders, maar niet minder mooi:

Met de bakfiets vergrootten we ons netwerk.

We ontdekten een groep ongedocumenteerde mensen die buiten sliepen in het Nelson Mandela Park. Wij legden contact met Stap Verder (een hulporganisatie in de wijk) en Elianne Schultz van de Lutherse Diaconie. Door het contact met haar konden wij gebruik maken van de kerk (De nieuweStad). Wij ontmoetten daar wekelijks de jongens. Er kwam fruit en er werd jam van gemaakt, die ten bate van de ongedocumenteerden verkocht werd. Er werd in het open veld gevierd, Pop-Up noemden we dat al eerder. Elianne speelde gitaar en zong met ons. Een samenbundeling van krachten zodat wij de jongens weg konden houden van de drugs en de criminaliteit en hun zinnen verzetten.

Het reguliere werk (Pop-Up viering in de Rotonde) en het bezoeken van de HVO-Querido woonvoorziening gingen later weer gewoon door.

In de groenvoorzieningen van het stadsdeel leven veel mensen, die geen dak boven hun hoofd hebben en zij zullen de stad ook weer moeten verlaten. Mooi dat we ze zo mochten ontmoeten. (een mooie impressie van de hand van pastor Anne-Karien staat op de website)

4.4. Dag-bustochten: reisverhalen over veerkracht

Vanaf half november gingen we op pad met de VIP bus van Groen/Grijs.

Het thema was: VEERKRACHT. We brachten mensen naar plekken die hen dierbaar waren; we haalden er herinneringen op; we ontplooiden activiteiten die ze zo graag deden in het verleden of gewoon leuk om even te doen: Stoofperen stoven voor de verkoop, een ritje naar Blokker, vissen in Wijk aan Zee, mosselen in Zierikzee eten, terug naar het ouderlijk huis, een boswandeling, een diner in de bus, gratis naar de kapper, een bezoek aan het rijksmuseum. 7 ritten werden het. In januari komt de podcast van deze ritten klaar. Dat belooft een prachtig relaas te worden van verhalen over veerkracht.

5. SAMENWERKEN

Ook dit jaar werkten we samen met veel partijen.

5.1. Straatpastoraat

We werkten samen in de organisatie van de Vrouwenavonden, startten intervisie als pastores. De straatpastor ging voor in de crypte, eens in de 4/5 weken, bereidde een nieuwe kruisweg mee voor t.b.v. Goede Vrijdag in Heiloo. We werkten samen bij het verzorgen van broodjes tijdens coronatijd om rond te brengen bij daklozen.

5.2. Leger des Heils

Met hen en Straatpastoraat werden de vrouwenavonden en later de inloopmiddagen ingevuld en vorm gegeven. Het Leger stelde de crypte gratis ter beschikking om de broodjes te smeren. Verder huurden wij deze ruimte voor onze kerkdiensten en extra bijeenkomsten.

5.3. MDHG

Deze belangenvereniging voor druggebruikers bedient dezelfde doelgroep als wij. Zij behartigen hun belangen, vooral ook op politiek niveau. Met hen bereidden we traditiegetrouw de Drug Users Remembrance Day voor van 17 juli, een internationale gebeurtenis die de slachtoffers herdenkt van druggebruik of het bestrijden daarvan.

5.4. Kansfonds

Naast het verstrekken van financiële middelen bood het Kansfonds ook tools voor het werk van de organisaties die zij steunen. Wij maakten hier dankbaar gebruik van. Vooral de Presentie als werkwijze kwam aan de orde. De interactie tussen gever en ontvangers voedt beide 'partijen' en verdiepte op bijzondere wijze het werk. Vanaf maart gebeurde alles online, vanwege corona.

5.5. Raad van Kerken

Ook dit jaar namen we voor zover mogelijk deel aan de Algemene Vergaderingen, zij het vanaf maart online via Zoom. Verschillende jaarlijkse evenementen moesten afgeslankt worden of konden geheel niet doorgaan.

5.6. het DAK

Overkoepelende organisatie voor inloopvoorzieningen en van verschillende vormen van pastoraat had een financieel noodfonds voor corona, waaruit wij de bakfiets vergoed kregen en een vergoeding voor busreizen. Er werd ook een reportage gemaakt over het gebruik van de bakfiets.

5.7. Interdisciplinair Wijkoverleg West

Tot het vertrek uit de Schakel namen we deel aan dit overleg dat vooral de zorg in deze

wijk coördineert, de zorgkaart in beeld brengt en uitwisselt wat mogelijk is om samen te werken.

5.7. Onze vrijwilligers

(Ad hoc) in Coronatijd: Dianne, Jette; Maschinka, Geert, Paul; **In de crypte:** Kheira, Vera, Geert, Glenn, Maschinka, Grada, Luc, Eduard, Laspamer, Matthew, Wally; **In Zuidoost:** Elianne; **Spreekuur:** Paul, Zdeno, Ella, Vera, Jacky, Teun; **Remembrance day :** Mara, Geert ; **Vrouwenavond:** Maryam ; **Communicatie:** Hester; **GroenGrijs bus:** Henk en Eric;

Bestuur: Christ’l Dullaert voorzitter, Erik Sengers secretaris, Koos Spanjer penningmeester, Hermen van Dorp, Casper van Boltaringen. Het bestuur kwam tot maart 2 keer en in de nazomer 1 keer fysiek bijeen. De overige 4 keer in een wisselende samenstelling via internet. In coronatijd was er veel telefonisch contact met het dagelijks bestuur en de pastores, vooral om te bespreken hoe we in coronatijd verder konden.

Dankzij al deze vrijwilligers konden we zoveel doen. Zij namen veel werk uit handen van de pastores en faciliteerden hun werkzaamheden.

5.8. de lokale en landelijke pers

We begonnen dit jaarverslag met de opdracht vanuit het onderzoeksrapport zichtbaarder te zijn in de stad. We beschreven dat uitvoerig hierboven. Corona hielp ons echter ook in beeld te komen in de media:

Een artikel in Trouw over pastor Zwanine bij het bezorgen van de brieven, een uitzending op AT 5 over het bezorgen van broodjes en koffie in de parken en op straat en later op de avond bij Jinek; een artikel in het AD over ons werk, een artikel in Zingeving, een gerenommeerd theologisch vakblad. In wijkbladen, zelfs buiten Amsterdam, de interesse van het Parool. Ze zijn voor een groot deel te vinden op onze website onder de nieuwsrubriek en in enkele citaten in dit verslag.

Ook stagiair(e)s wisten ons te vinden. We begeleidden Heleen en Frank. Onze bezoekers zijn ‘in’ voor studenten.

6. EEN TWEEDE ONDERZOEK:

Suzanne Kooij en Deny de Jong kregen begin 2020 een onderzoeksvraag mee, die vanwege corona pas in december beantwoord kon worden. Zij stelden samengevat (cursief):

- Het onderzoeksdoel:

Het team schrijft op 18 december 2020:

“Het bestuur van het Drugspastoraat Amsterdam (DPA) heeft ons in december 2019 het verzoek gedaan om nader onderzoek te doen om de behoefte in kaart te brengen bij zgn. ‘high functioning gebruikers’ (bijv. werkzaam aan de Zuidas) aan het pastoraal aanbod dat het Drugspastoraat kan bieden. Dit is een groep gebruikers die het Drugspastoraat nog niet bereikt. Voor deze opdracht hebben wij in research, verschillende gesprekken en interviews nader inzicht verworven in de definitie van de mogelijke ‘high functioning’ doelgroep(en) van gebruikers, welke behoefte men heeft aan gesprekken en contact over zingeving, welk aanbod daar nu voor beschikbaar is en hoe het Drugspastoraat daarin een rol zou kunnen vervullen.”

- Hun onderzoeksconclusie:

De onderzoekers zien nauwelijks mogelijkheden om vanuit ons werk aan te sluiten bij een behoefte onder deze gebruikers.

Bij een gezamenlijk bezoek in Hilversum aan BeResponsible, een organisatie die zich inzet voor re-integratie van mensen met een doseringsprobleem, kregen we te horen dat de term ‘drugspastoraat’ op twee terreinen zal zorgen voor afweer: “we zijn geen junks” en “we hebben niks met het geloof of de kerk”. Een concreet voorbeeld: een aan de drank geraakte machinist van een trein die na traumatische ervaringen van zelfdoding op het spoor zijn baan dreigt te verliezen zal niet gauw de behoefte verwoorden een pastor te willen spreken. De onderzoekers stellen dat *“alleen voor de mensen die door de bodem van hun bestaan zakken en waar geen zorg of hulpverlening meer voor beschikbaar is, zou het DPA een rol kunnen spelen. Bij de recreatieve gebruikers en millennials speelt een mogelijke andere behoefte aan zingeving.*

Als wij als DPA toch zouden willen kiezen voor deze insteek (buitenkerkelijk) dan zal dat wellicht moeten via *“intermediairs die voor ons aftasten of er een verwijzing naar de pastors voor zingevende gesprekken gemaakt kan worden.*

Wat ons treft is dat dit wel totaal andere werelden zijn (de werksfeer en de recreatieve sfeer) dan waar het DPA gewend is om in te opereren. Zingevende gesprekken voeren in die andere werelden vergt een andere aanpak, een andere uitstraling en naam en misschien ook andere mensen die dit belichamen. En niet onbelangrijk, ook een andere financieringsvorm. Zitten die werelden op het DPA te wachten? Die vraag kunnen wij niet stellig bevestigend beantwoorden. Zijn er kansen op een rol: mogelijk door in dialoog te treden met mensen die het veld overzien en de meerwaarde zien van het DPA.”

Het DPA zal in 2021 dit veld verkennen. Wij kwamen, zij het sporadisch, mensen in de inloophuizen tegen die door overmatig gebruik hun baan verloren, inkomen en zelfs hun huis en daarmee – uit schaamte- ook hun netwerk om hen verder te helpen kwijtspeelden. De

MDHG is aangewezen partij om voor de gemeente deze groep in kaart te brengen. Wellicht kunnen we bij hen een ingang vinden en met hen optrekken vanuit onze doelstelling.

TOT BESLUIT

Het werd Kerstmis en het 'rare jaar' liep ten einde.

Op 20 december hielden we in inloophuis de Princehof op twee verdiepingen een kerstviering. Deze werd door de bezoekers en begeleiding van de inloop erg op prijs gesteld. Dezelfde datum hielden we 2 kerstvieringen in de crypte. De eerste was voor alle genodigden met wie we normaal een kerst- en eindejaarsviering gehad zouden hebben. De tweede was voor de vaste kerkgangers. Ook hier twee stemmige vieringen.

Er kwam een kerstboom op de stoep bij HVO-Querido aan de Poeldijkstraat. De "Boom van Hoop" werd hij gedoopt. De bewoners, ook uit de buurt, konden hun wensen in de boom hangen. Er was koffie, chocolademelk, er klonk een accordeon met kerstmuziek.

De opgelegde afstand van 1,5 meter, de gesloten deuren en de onmogelijkheden van bepaalde activiteiten bemoeilijkten ons werk. Maar, zoals gezegd, de pandemie bracht ook creatieve oplossingen, waar we mee door zullen gaan. Maar we delen toch graag de wens op deze kerst'bal':

dat veel wijsheid ons allemaal uit de coronacrisis moge brengen!

We maakten een kerstboekje, in plaats van kaarten, om uit te delen bij HVO-Querido, digitaal aan alle contacten, in de kerkdiensten en inloophuizen. De boodschap luidde: Onze God die onder de mensen wil wonen en niet een verre God die alleen in tempels of kerken te vinden is. Emmanuël heet Hij. Zo wilde DPA ook onder de mensen zijn. Waarvan acte in dit verslag, naar we hopen.

7. DE CIJFERS...

Onderstaand schema geeft de aantallen mensen aan met en voor wie we ons werk doen en voor wie we een min of meer bekend gezicht zijn geworden. De intensiteit van het contact is niet verwerkt. In een inloophuis ben je 'bekend' wanneer ze weten wie je bent en omdat je er regelmatig komt. Door aan een tafeltje aan te schuiven ontstaat een gesprek over van alles en nog wat (praatje bij de koffie), maar het kan in het groepje of individueel ook dieper gaan. In

een Pop-up viering krijgt het gesprek een religieuze dimensie.

In de woonsituaties is dat niet anders. Je komt mensen tegen en je praat even wat, maar je gaat ook een kamer op en hebt een pastoraal gesprek. Maar na verloop van tijd weten alle bewoners wie je bent en wat je er doet. De scheidslijn is niet helemaal goed aan te brengen. In de cijfers ziet u dus een zo reëel mogelijke weergave van mensen met wie we meer dan eens contact hadden in 2020. Met dubbelingen worden de mensen bedoeld die op meerdere plekken geteld worden: mensen van de Poeldijkstraat die meegegaan zijn naar Heiloo bijvoorbeeld.

Locatie	Aantal contacten
Vrijwilligers	30
HVO Poeldijkstraat	100
HVO Zuidoost (Anton de Kom/de Venser)	48
Ongedocumenteerden	15
Rotonde	50
HVO d Aak	30
Dagbesteding en huizen Volksbond/Streetcornerwork	32
Inloophuizen	80
Kerkdiensten	30
Heiloo (dubbelingen)	30
Verjaardagskaarten alle adressen DPA	(320)
Thuis bezochte mensen	10
Spreekuur de Schakel	10
Busreizen podcast (dubbelingen)	15
(Bakf)iets project	30
Totaal een kleine	500
Begrafenissen En contacten met nabestaanden	10

FINANCIEEL

Deze organisaties en instellingen maakten ons werk mogelijk:

Evangelisch-Lutherse
Gemeente Amsterdam

Fundatie
Van den Santheuvel-Sobbe

Bisdom Haarlem-
Amsterdam

Stichting Hulp na Onderzoek

protestantse diaconie
amsterdam

KSBW

Katholieke Stichting ter
Bevordering van Welzijnswei

andere diaconieën,
anonieme fondsen en
particuliere gevers

Financieel Verslag 2020

Een raar jaar, maar financieel niet zo heel veel anders. Zo'n 16 fondsen en grote diaconieën en parochies zorgden voor de basis van onze middelen. En in stilte zijn er ook veel kleinere kerkelijke organisaties die financieel bijdragen. Uit heel Nederland, niet exclusief Amsterdam. En natuurlijk onze particuliere gevers. Evenals voorgaande jaren resulteert dat in ca € 230.000 aan inkomsten. Voldoende voor de inzet van twee pastores en één zzp-er die het belangrijke werk doen. Bezoeken aan Heiloo, vieringen, herdenkingen en andere activiteiten, voor zover mogelijk door de corona, vonden plaats.

Extra corona-bijdragen kregen we van Netwerk Dak i.v.m. de bakfiets en het mobiel pastoraat aan het eind van 2020.

Zonder Lourdes-reis- en verblijfkosten hielden we dit jaar € 10.000 over. Dat reserveren we voor besteding in 2021, omdat we toch ook hopen dat activiteiten kunnen doorschuiven.

Gedetailleerde financiële informatie is opgenomen in de jaarrekening, met bijbehorende verklaring van de accountant.

